

lertid godkendt ved de foran omtalte aarlige Bevillinger, der siden 1884—85 gives som særligt Tilskud til fri Kur og Pleje af udenbys Patienter. Der kan nemlig kun gives Kur og Pleje til disse i et saadant Omfang, som den dertil giene Bevilling strækker. I hvilken Grad dette influerer paa Forholdet mellem Antallet af indenbys og udenbys Patienter, ses af Hospitalets Aarsberetninger. Forholdet var i det sidst afsluttede Regnskabsaar 1899—1900 saaledes, at der var indlagt 1,499 indenbys og 508 udenbys fritliggende Patienter med henholdsvis 59,080 og 26,219 Sygedage. Forfællen mellem indenbys og udenbys Patienters Afgang til at erholde fri Kur og Pleje paa Hospitalet kan herefter betegnes saaledes, at der foruden de almindelige Betingelser med Hensyn til Sygdommens Bestaafenhed, Patienternes Alder, Trang og Forsørgelsesret her i Landet, som begge Klasser af Patienter skulle opfylde, udtræves for de udenbys Patienters Vedkommende, at deres Sygdomme skulle være større Onder, som kræve en særegen videnskabelig Behandling, hvorhos endelig de udenbys i Modsetning til de indenbys Patienter ikkun kunne optages til Kur paa Hospitalet i et saadant Omfang, som den særlig dertil bevilgede Sum tillader.

Ifølge Fundatsen er ingen trængende københavnst Indvaaner af verdslig Stand udelukket fra Optagelse paa Hospitalet paa Grund af sin sociale Stilling. Det maa dog antages, at ikke blot militære, jfr. Artikel 3 in fine, men ogsaa Domestikker eller Tjenere hos Herstaber, jfr. Artikel 4, være udelukkede fra Fripladser paa Hospitalet. Efter den tidligere citerede Plan af 27de September og Reskript af 10de September f. A. være endvidere ikke blot de fornævnte Domestikker, men ogsaa andre Tjenestefolk, Lavs-Svende eller Læredrenge udelukkede fra fri Kur paa Hospitalet. For Dyndets Vedkommende stede dog heri senere den Forandring, at det, naar Husbonden betalte til Hospitalet for dets Kur og Pleje til Fæstemaalets Dødsr., kunde ligge frit paa Hospitalet for Resten af dets Ophold sammesteds. Derimod udtaler Fundatsens Artikel 3, hvad der ogsaa fremhæves i senere Bestemmelser, at de trængende af Københavns Børgerstænd skulle have den første og nærmeste Afgang til Optagelse i Hospitalet. Den nuværende Ordning af Spørgsmaalet om Patienternes sociale Stilling i Relation til deres Optagelse som Fripatienter paa Hospitalet hviler ligeledes paa den oftere citerede kgl. Resolution af 11te Juni 1875. Ifkun militære ere herefter udelukkede fra Optagelse som Fripatienter, men ellers have alle civile (og ogsaa pensionerede militære) Afgang til Hospitalets Fripladser, jfr. Post 1 og 2 i den nævnte kgl. Resolution, hvoraf Post 1 dog paa samme Maade, som Fundatsen pointerer, at navnlig københavnste Børgere, for hvem det er gaet tilbage, ere fortrinnsvis berettigede. I Post 5 nævnes udtrykkelig Dynder som berettigede til Fripladser, naar de selv i Sygdomstilfælde skulle afholde Hospitalsomkostninger, jfr. Lov af 10de Maj 1854 § 32 og § 33 sammenholdt med § 31. Ligeledes nævner Post 6 Lærlinge. Den i denne indeholdte Bestemmelse maa vistnok nu efter § 11 i Lov af 30te Marts 1887 forstås saaledes, at Mesteren, naar Lærlingen har Logi hos ham, skal betale for hans Kur og Pleje, indtil Kontrakten er udløbet eller lovligt ophører, dog ikke ud over et Tidsrum af 6 Maanedre, og i Tilfælde af, at Sygdommen erklæres for uehelbredelig, for et Tidsrum, der kan blive noget kortere end efter de først angivne Regler — men at Lærlingen for Resten af sit Ophold anses for Fripatient. Friplads for hele Opholdet paa Hospitalet kunne Lærlingen med Logi hos Mesteren derhos opnaa, naar Mesteren er uformuende. At paa den anden Side efter den nævnte Post 6 Lærlinge ikke kunne faa Friplads paa Hospitalet, naar de ere under 18 Aar og enten staa under Fattigvæsenets Tilsyn (Forsørg) eller deres Forældre nyde Fattighjælp, synes at følge af den almindelige Regel, at Personer under 18 Aar i Henseende til Spørgsmaal om Hjælp af Fattighjælp, der jo udelukkes fra Optagelse paa Hospitalets Fripladser, følge Faderen. Lærlinge uden Logi hos Mesteren, og Svende, som den kgl. Resolution aldeles ikke nævner, kunne optages paa Fripladser efter de almindelige Regler.

Uden Hensyn til, om de almindelige Betingelser for at erholde fri Kur og Pleje paa Hospitalet, ere til Stede, ere Hospitalets og Fødselsstiftelsens samtlige Embedsmænd, Bestillingsmænd og Funktionærer berettigede hertil. Ligeledes skulle efter Post 1 i Reskript af 23de Marts 1787 fritliggende Barjelskvinder paa den kgl. Fødsels- og Plejstiftelse i Sygdomstilfælde uden videre modtages til fri Kur paa Hospitalet.